

Najvyšší súd
Slovenskej republiky – disciplinárny súd

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a súdcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Jany Dubivskej v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. M. R. [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytom [REDACTED] súdcovi Okresného súdu [REDACTED] na ústnom pojednávaní dňa 11. novembra 2009, takto

rozhodol:

JUDr. M. R. [REDACTED] nar. [REDACTED] trvale bytom [REDACTED]
[REDACTED], súdca Okresného súdu [REDACTED]

sa uznáva vinnym

zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

ako zákonný súdca vo veci Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. Er 520/99 vo veci oprávneného [REDACTED] proti povinnému [REDACTED] (týkajúce sa [REDACTED]) (týkajúce sa zrušenej [REDACTED]) o zaplatenie v. o. s.: [REDACTED] 40 026 Sk s príslušenstvom po tom, ako dňa 25. júna 1999 vydal poverenie na vykonanie exekúcie č. 5210002622 dal úpravu na doručenie pravopisu poverenia súdnemu exekútorovi JUDr. J. F. [REDACTED] s lehotou 10 dní, dňa 6. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu jeden mesiac a následne dňa 18. augusta 1999 dal úpravu na uloženie spisu na lehote 6 mesiacov, urobil tak napriek tomu, že exekútor 2 dni predtým, teda 16. augusta 1999 doručil na Okresný súd vo [REDACTED] námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999. Celý exekútorský spis bol k exekučnému spisu pripojený. Súdca bez rozhodnutia o námietke

a bez toho, aby prípadne odstránil vady podania, ak mal za to, že označené požiadavky neznamenajú žiadanie o odvolanie. Odvolanie nie sú námietky, ktoré sa podávajú na lehotu jeden rok. Po tomto období sa podávanie odvolania nezvolil ani ten postup, že by spis vrátil exekútorovi, aby tento mohol urobiť vo veci konat' a následne 12. marca 2001 dal spis znova na lehotu ďalších 12 mesiacov. Od 20. marca 2002 bol spis na lehote 1 rok a na základe úpravy zo dňa 3. apríla 2003 bol spis dany na lehotu ďalších 12 mesiacov. Po telefonickej urgencii exekútora z apríla 2006 bol exekučný spis ExÚ 186/1999 vylúčený 18. apríla 2006 s úpravou: kalendár 1 rok. Následne po urgencii exekútora zo dňa 26. apríla 2006 súd začal vo veci konat', čím došlo k prieťahom od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006,

tým

porušil povinnosť súdcu podľa § 30 ods. 4 Zákona o súdcoch v pridelenej veci konat' plynulo bez zbytočných prieťahov.

Za to sa mu ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ Zákona o súdcoch, a to **zniženie funkčného platu o 50 % na obdobie päť mesiacov**.

O dôvodnenie

Predseda Krajského súdu v [REDACTED] ako navrhovateľ podal dňa 9. marca 2009 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti súdcovi Okresného súdu [REDACTED] JUDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED] pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ustanovením § 116 ods. 2 písm. e/ zákona č. 385/2000 Z. z. o súdcoch a príslušných orgánach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdcoch“) na tom skutkovom základe, ako je vo výroku tohto rozhodnutia uvedené. Navrhol uznať súdcu vinnému a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. c/ Zákona o súdcoch, a to odvolanie z funkcie súdcu.

Sudca vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý doručil disciplinárному súdu dňa 6. mája 2009, uviedol, že skutok tak, ako je uvedený v návrhu na začatie disciplinárneho konania, sa nestal a ako súdca neporušil povinnosti súdcu ani sa nedopustil iného protiprávneho konania a nespôsobil prieťahy v konaní vedenom

na Okresnom súde [REDACTED] pod sp. zn. Er 520/99. V predmetnom exekučnom konaní podrobne rozviedol postupnosť úkonov od 11. mája 1999 až do 14. januára 2009, ktoré okrem súdcu vykonali aj ďalšie osoby, ktoré so spisom pracovali, ako justičná čakateľka, súdna tajomníčka, asistentka a vyšší súdni úradníci. Sudca poukázal na č. l. 23 spisu Er 520/99, kde sa nachádza bližšie neoznačené podanie súdneho exekútora JUDr. F. [REDACTED] zo dňa 10. augusta 1999, kde sa uvádzia, že „v exekučnej veci oprávneného [REDACTED] proti povinnému [REDACTED]

[REDACTED] Vám zasielame Námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999“. Podanie je opatrené pečiatkou Okresného súdu [REDACTED] zo dňa 16. augusta 1999 a tu zdôraznil, že hoci toto podanie je opatrené pečiatkou zo dňa 16. augusta 1999, v spise sa nachádza až na čísle listu 23, pritom na číslach listov predchádzajúcich tomuto listu sa nachádzajú listiny, ktoré sú datované až neskorším dátumom: č. l. 17 – pokyn kancelárii zo dňa 18. apríla 2006, č. l. 18 – „Predloženie odvolania k vášmu Er 520/99“ súdneho exekútora JUDr. F. [REDACTED] zo dňa 25. apríla 2006. Z uvedeného je zrejmé, že bez ohľadu na dátum na pečiatke bolo podanie súdneho exekútora JUDr. F. [REDACTED] zo dňa 10. augusta 1999 do spisu doložené až v čase po vyššie označených dokumentoch. Sudca ďalej uviedol, že zo spisu Er 520/99 vyplýva, že námietky („Odvolanie“) povinného neboli predložené Okresnému súdu [REDACTED] a neboli zažurnalizované ako číslo listu do spisu sp. zn. Er 520/99 dňa 16. augusta 1999. Takéto podanie nebolo evidované v registri Er Okresného súdu [REDACTED] za rok 1999, v tomto registri bol ich nápad zaregistrovaný až v roku 2006, keď boli v skutočnosti súdu postúpené súdnym exekútorom; podanie súdneho exekútora zo dňa 10. augusta 1999 nie je v spise Er 520/99 žurnalizované v roku 1999, ale až na č. l. 23 (ktorý nasleduje po podaní zo dňa 25. apríla 2006); v spise Er 520/99 nie je žiadna úprava kancelárie v priebehu rokov 1999 – 2006 na predloženie spisu súdcovi z dôvodu doručenia námietok; námietky povinného zo dňa 09. 08. 1999 označené ako „Odvolanie“ (nachádzajúce sa na č. l. 19 a 20), ako aj kópia predloženej obálky (č. l. 22) a podanie exekútora zo dňa 10. augusta 1999 (č. l. 23) sú v spise Er 520/99 predierkované rovnakým spôsobom ako v exekučnom spise ExÚ 186/99, pričom podanie povinného označené ako „Odvolanie“ sa v exekučnom spise ExÚ 186/99 nachádza len v kópii; fakt, že námietky („Odvolanie“) neboli predložené v čase uvádzanom súdnym exekútorom JUDr. F. [REDACTED] t. j. dňa 16. augusta 1999, potvrzuje aj úradný záznam vypracovaný dňa 20. októbra 2006 asistentkou exekučného oddelenia. Podľa tvrdenia súdcu, z uvedeného je nepochybne, že dňa 16. augusta 1999 ani v iný deň roku 1999 neboli v spise Er 520/99 predložené žiadne námietky, prípadne iné podanie, ktoré by sa dalo podľa obsahu vykladať ako námietky

v zmysle § 50 Exekučného poriadku, o ktorých by mal podľa § 50 ods. 2 citovaného rozhodnúť súd.

Sudca ďalej poukázal na právnu úpravu účinnú od 1. januára 2004, kedy nadobudol účinnosť zákon č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch. V zmysle ustanovenia § 5 písm. g/ „v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu okrem schválenia príklepu súdom“ koná a rozhoduje vyšší súdny úradník na základe poverenia sudcu. V súlade s citovaným ustanovením a v súlade s Rozvrhom práce na Okresnom súde [REDACTED] platným pre daný rok vykonávali v súdnom oddelení súdcu JUDr. R. [REDACTED] od roku 2005 všetky úkony v exekučnom konaní vyšší súdni úradníci. Sudca tiež poukázal na vyjadrenie predsedníčky Okresného súdu [REDACTED] k nečinnosti súdcu JUDr. R. [REDACTED] vo veci Er 520/99, ktoré na základe faxovej žiadosti predložila navrhovateľovi – JUDr. [REDACTED] predsedovi Krajského súdu v [REDACTED]. V predmetnom vyjadrení sa uvádzajú, že „z obsahu spisu bolo zistené, že námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999 neboli v predmetnej veci podané. Podanie zo dňa 9. augusta 1999 (na č. l. 23 spisu) súdny exekútor zaslal súdu spolu so svojim podaním zo dňa 25. apríla 2006, doručeným súdu dňa 26. apríla 2006“. Predsedníčka súdu dospela k záveru, že „na základe vyššie uvedeného mám za to, že nebola preukázaná nečinnosť súdcu JUDr. R. [REDACTED] pričom od 3. októbra 2005 bola zaradená do súdneho oddelenia JUDr. R. [REDACTED] vyššia súdna úradníčka Mgr. [REDACTED] a vykonávala úkony v exekučnom konaní v zmysle § 5 písm. g/ zákona č. 549/2003 Z. z. (všetky úkony okrem schválenia príklepu) a od 1. mája 2007 vyšší súdny úradník JUDr. R. [REDACTED] Š. [REDACTED] Predsedníčka Okresného súdu [REDACTED] tiež jednoznačne potvrdila, že súdca neporušil svoje povinnosti súdcu a nepreukázala sa jeho nečinnosť v konaní sp. zn. Er 520/99. V závere svojho písomného vyjadrenia súdca konštatoval, že je nepochybné, že sa v predmetnom konaní nedopustil žiadneho konania, ktoré by spôsobilo v tomto konaní prieťahy v konaní, keďže námietky, o ktorých mal údajne rozhodnúť, neboli v tvrdenom čase predložené a od roku 2005 vykonávali v súdnom oddelení JUDr. R. [REDACTED] všetku agendu v exekučnom konaní (okrem schválenia príklepu súdom) výlučne vyšší súdny úradníci v súlade so zákonom č. 549/2003 Z. z. Je teda zrejmé, že skutočnosť, tak ako ho prezentoval navrhovateľ, sa nestalo a teda ani neexistuje dôvod, pre ktorý by mal byť súdca disciplinárne stíhaný. Ak aj v konaní vznikli prieťahy, súdca ich nezavinil a svojím konaním ani nijako neovplyvnil a nemohol ovplyvniť ich vznik.“

Vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania súdca tiež uviedol, že návrh na začatie disciplinárneho konania, ktorý bol disciplinárnemu súdu

doručený dňa 9. marca 2009, bol podaný oneskorene. Tu sudca poukázal na ustanovenie § 120 ods. 7 Zákona o sudcoch, podľa ktorého subjektívna lehota na podanie návrhu na disciplinárne konanie je šestmesačná a objektívna lehota je dvojročná (s výnimkou návrhov na začatie disciplinárneho konania za zavinene konanie sudsu, ktoré má za následok prieťahy v disciplinárnom konaní – čo zjavne nie je prípad sudsu). Navrhovateľ v návrhu namieta, že konaním sudsu malo dôjsť k prieťahom od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006 a podľa tvrdenia sudsu v súlade s ustanovením § 120 ods. 7 Zákona o sudcoch objektívna dvojročná lehota uplynula dňa 18. apríla 2008. Vzhľadom na to, že navrhovateľ namieta prieťahy v konaní v konkrétnom období, ktoré sa ukončilo dňa 18. apríla 2006, pre žiadne konanie v predmetnej exekučnej veci sudsu v tomto období už nie je možné podať návrh na začatie disciplinárneho konania.

Vzhľadom na to, že sudsca sa nedopustil žiadneho porušenia povinnosti sudsu v súvislosti s exekučným konaním vedeným na Okresnom súde [REDACTED] pod sp. zn. Er 520/99, že sudsca nespôsobil v uvedenom konaní prieťahy a že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný oneskorene, pretože uplynula tak subjektívna, ako aj objektívna lehota na podanie návrhu, sudsca navrhoval, aby bol v plnom rozsahu oslobodený, resp. aby bolo konanie zastavené pre oneskorené podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 20. mája 2009 sudsca v celom rozsahu trval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania doručenom disciplinárному súdu dňa 6. mája 2009 a toto považoval za súčasť svojej výpovede pred disciplinárnym senátom. Zdôraznil tiež, že doposiaľ ani jeden z účastníkov nepodal stážnosť na prieťahy v tomto konaní.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 21. septembra 2009 navrhovateľ opravil návrh na začatie disciplinárneho konania v tom smere, že navrhoval uznať sudsu vinným zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ v spojení s ustanovením § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o sudcoch a nie tak ako pôvodne navrhoval podľa § 116 ods. 2 písm. e/, pretože išlo o písaciu chybu. K namielanému premlčaniu vo vzťahu k subjektívnej lehote sa vyjadril, že súdny exekútor JUDr. J. [REDACTED] F. [REDACTED] podal stážnosť na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 30. decembra 2008 a predsedovi Krajského súdu v [REDACTED] bola odstúpená vo forme faxu vo februári 2009, takže podľa názoru navrhovateľa plynie subjektívna lehota od februára 2009. Vo vzťahu k objektívnej lehote

poukázal na ustanovenie § 120 ods. 7 Zákona o sudcoch, kde je dvojročná objektívna lehota ustanovená všeobecne pri disciplinárnom previnení a štvorročná objektívna lehota v súdnom konaní. Namietol tvrdenie sudsu o zmeškaní objektívnej lehoty s poukazom na ustanovenie § 116 ods. 2 písm. e/, pretože z díkcie ustanovenia § 120 ods. 7 vo vzťahu k objektívnej lehote je objektívna lehota určená za prieťahy v súdnom konaní štyri roky a ustanovenie § 116 ods. 2 písm. e/ je navyše, že to patrí aj pre prieťah v disciplinárnom konaní. Je predsa nemožné, aby sudsca, ktorý zavinene spôsobi prieťah mal objektívne dvojročnú lehotu a disciplinárny sudsca štvorročnú lehotu.

Obhajkyňa sudsu spochybnila opravu návrhu navrhovateľa vo vzťahu k ustanoveniu § 116 ods. 2 písm. e/ ako pisársku chybu, keď podľa jej názoru nejde o pisársku chybu, keďže navrhovateľ všade v návrhu uvádza § 116 ods. 2 písm. e/. Ďalej tiež navrhla, aby disciplinárny senát už v tomto štádiu disciplinárne konanie proti sudsovi zastavil v zmysle ustanovenia § 129 ods. 6 Zákona o sudcoch, pretože v § 120 ods. 7 je v zátvorke výslovne uvedené § 116 ods. 2 písm. e/, to znamená, že v zákone je nezrovnalosť a toto nemôže byť na ujmu stíhaného sudsca.

Disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2009 návrh obhajkyne sudsu na zastavenie disciplinárneho konania proti sudsovi z dôvodu premlčania zamietol. Podľa názoru disciplinárneho senátu navrhovateľ podal návrh v zákonnej štvorročnej objektívnej lehote v zmysle ustanovenia § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prisediacich. Pri tomto svojom závere vychádzal z týchto právnych úvah:

Podľa § 120 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení noviel zákona č. 517/2008 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2009 návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom súde do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudsca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní (§ 116 ods. 2 písm. e/), najneskôr do štyroch rokov od ukončenia tohto konania. Ak ide o priestupok alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, môže inak oprávnený orgán odovzdať alebo postúpiť vec orgánu uvedenému v odseku 3 do jedného roka odo dňa jeho spáchania, inak návrh na disciplinárne konanie nemožno podať; lehoty na podanie tohto návrhu uvedené v predchádzajúcej vete musia byť aj v tomto prípade zachované.

Za použitia výkladu jazykového, logického, systematického, historického, e ratione legis atď. podľa názoru disciplinárneho senátu ustanovenie § 120 ods. 7 v súvislosti s objektívou lehotou treba vyklaďať tak, že zákonodarca určil v tomto ustanovení všeobecnú dvojročnú objektívnu lehotu pri disciplinárnych previneniacach a štvorročnú objektívnu lehotu určil pri disciplinárnych previneniacach, ktorého sa súdca dopustil zavineným konaním, ktoré malo za následok prieťahy v súdnom konaní – ustanovenie § 116 ods. 2 písm. g/. Zákonodarca tak určil štvorročnú objektívnu lehotu na prieťahy v súdnom konaní, ktoré boli spôsobené zavineným konaním súdcu. To, že zákonodarca v ustanovení § 120 ods. 7 uviedol v závorce ustanovenie § 116 ods. 2 písm. e/, za použitia výkladových pravidiel podľa názoru disciplinárneho senátu znamená, že je potrebné aplikovať štvorročnú objektívnu lehotu aj pri zavinenom konaní súdcu, ktoré má za následok prieťahy v disciplinárnom konaní.

Podľa názoru disciplinárneho senátu nie je možné v súvislosti s § 120 ods. 7 aplikovať len jazykový výklad, pretože podľa názoru senátu použitie len jazykového výkladu predstavuje len prvotné priblíženie sa k aplikovanej právej norme. Za použitia ďalších výkladových pravidiel je potom možné dospiť k záveru, aký účel a cieľ sledoval zákonodarca v tomto konkrétnom ustanovení pri určení objektívnej lehoty a jej plynutia. Aj z predchádzajúcich právnych úprav pred novelou zákona č. 385/2000 Z. z. zákonom č. 517/2008 Zb. je možné zistiť, že zákonodarca vždy určil objektívnu lehotu pri disciplinárnom previnení tzv. všeobecnú v rozsahu dvoch rokov a potom pri prieťahoch v súdnom konaní, ktoré boli spôsobené zavineným konaním súdcu určil vždy vo vzťahu k dĺžke vyššiu lehotu, s cieľom, ktorý nesporne vyplýva zo zásady rýchleho a spravodlivého procesu postihovať tých súdcov, ktorí nekonajú plynule bez zbytočných prieťahov.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, súdcu, obhajkyne súdcu, svedkov JUDr. J. [REDACTED] JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] JUDr. P. [REDACTED] Ď. [REDACTED] a V. [REDACTED] a oboznámením sa s listinnými dôkazmi – a to vyjadrením súdcu zo dňa 3. mája 2009 s prílohami z č. l. 10 – 23, Úradným záznamom napísaným na Okresnom súde [REDACTED] dňa 14. septembra 2009 z č. l. 45, fotokópiou „Registra Er z roku 1999“ Okresného súdu [REDACTED] pod bežným číslom 516 – 520, spisom Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. Er 520/99 z č. l. 1 – 125, Správou o výsledkoch revizie vykonanej na Okresnom súde [REDACTED] zo dňa 27. októbra 2008, exekútorským spisom sp. zn. ExÚ 186/99, spisom Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. Spr. 232/09 a Rozvrhmi práce Okresného súdu [REDACTED] za roky 2005 – 2008.

Navrhovateľ trval na ústnych pojednávaniach na svojom návrhu na začatie disciplinárneho konania voči súdcovi, ktorý bol doručený na disciplinárny súd dňa 9. marca 2009 zo všetkých dôvodov v ňom uvedených.

Sudca v celom rozsahu trval na svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 3. mája 2009. Na ústnych pojednávaniach sa vyjadroval, že sa necíti vinným, pretože konania, ktoré sa mu kladie za vinu, sa nedopustil. Vyjadril sa tiež, že na Okresnom súde [] bola a je taká prax, že každý týždeň predsedu súdu (v pondelok) oboznamuje zoznam nerozhodnutých námietok a súdna tajomníčka predkladá o tom štatistiku predsedovi súdu. V priebehu rokov 1999 – 2006 ani na jednej porade takáto námietka nebola uvedená ako nerozhodnutá. Poukázal na to, že aj justičná čakateľka prelehotovala spis v roku 2002 na ďalší rok, pretože ani podľa nej sa v spise nič nenachádzalo. Po roku 2003, kedy dal sudca poslednú úpravu, už so spisom nepracoval, len vtedy, keď mal rozhodovať o schválení príklepu. Sudca ďalej poukázal na obsah registra Er Okresného súdu [] pre rok 1999, z ktorého nevyplýva, že by mali byť postúpené námietky povinného na súd dňa 16. augusta 1999, týmto dátumom sa ani nemohlo začať konanie o námietkach, v skutočnosti tieto námietky boli postúpené zo strany exekútora súdu až dňa 26. apríla 2006, o čom svedčí prezenčná pečiatka na jeho podaní, ktoré sa nachádza v spise. Teda až týmto okamihom sa začalo na súde konanie o námietkach povinného v exekučnom konaní. Konanie, v ktorom sa mal dopustiť prieťahov nečinnosťou v období od 18. augusta 1999 do 18. apríla 2006, v skutočnosti na Okresnom súde [] začalo až 26. apríla 2006, takže sa nemohol dopustiť prieťahov v konaní, ktoré pred súdom neprebiehalo. Toto korešponduje aj s úradným záznamom v spise, ktorý napísala dňa 20. októbra 2006 asistentka exekučného oddelenia o tom, že dňa 16. augusta 1999 na súd neboli podané námietky povinného vo veci sp. zn. Er 520/99. Ak by súdny exekútor zaslal svoj exekučný spis súdu bez vyžiadania, mala dať kancelária do spisu úpravu, aby mu bol spis vrátený, za to nemôže niesť zodpovednosť súdca. Sudca stále tvrdil, že námietky na súd nikdy nenapadli a nie je ani preukázané, že bol exekútorský spis predložený na okresný súd ešte v roku 1999. Podanie súdneho exekútora na č. l. 23 spisu Er 520/99 podľa prezenčnej pečiatky zo dňa 16. augusta 1999 je v spise zažurnalizované po podaniach z roku 2006, nie je teda zrejmé, ako sa toto podanie do spisu dostalo, pretože tam nie je doručenka pripojená ani prezenčná pečiatka a nie je uvádzané ani v podaní zo dňa 26. apríla 2006, ktoré došlo na Okresný súd [] dňa 26. apríla 2006.

V spise Okresného súdu [REDACTED] sp. zn. Er 520/99 sa na č. l. 14 nachádza Poverenie č. 5610 002622, ktoré vydal sudca dňa 25. júna 1999 pre súdneho exekútora JUDr. J. [REDACTED] F. Toho istého dňa je i úprava súdci doručiť pravopis poverenia súdnemu exekútorovi. Dňa 6. augusta 1999 dal sudca úpravu pre kanceláriu – spis na lehotu jeden mesiac. Na č. l. 15 sa nachádza úprava súdci pre kanceláriu zo dňa 18. augusta 1999 – spis na lehotu šesť mesiacov. Dňa 29. februára 2000 bol daný spis na lehotu jeden rok (č. l. 16) – úprava nebola vykonaná súdom. Dňa 12. marca 2001 sudca spis prelehotoval na 12 mesiacov, takisto dňa 20. marca 2002 je úprava – kalendár jeden rok – bez uvedenia podpisu toho, kto vykonal úpravu a dňa 3. apríla 2003 dal sudca úpravu – spis na lehotu 12 mesiacov (všetko na opačnej strane č. l. 16). Na č. l. 17 sa nachádza úprava pre kanceláriu – vylúč exekučný spis č. ExÚ 186/99, kalendár 1 rok – úprava je datovaná 18. apríla 2006 a nebola podpísaná súdom. Na č. l. 18 sa nachádza podanie súdneho exekútora Predloženie odvolania s prezenčnou pečiatkou Okresnom súde V. [REDACTED] K. [REDACTED] dňa 26. 04. 2006 s vyznačenou 1 prílohou a exekučným spisom, na č. l. 19 – 20 rukou písané Odvolanie, na č. l. 21 navštivenka [REDACTED] na č. l. 22 obálka od zásielky doručovanej súdnemu exekútorovi a na č. l. 23 podanie súdneho exekútora datované dňa 10. augusta 1999 o zaslani „Námietok povinného zo dňa 9. augusta 1999“ s prezenčnou pečiatkou Okresného súdu V. [REDACTED] K. [REDACTED] dňa 16. augusta 1999 – došlo 1x, prílohy – spis. Na opačnej strane č. l. 23 je napísaný Úradný záznam o tom, že dňa 16. augusta 1999 na tunajší súd neboli podané námietky v spise sp. zn. Er 520/99, úradný záznam je datovaný dňa 20. októbra 2006 s podpisom P. [REDACTED]

V exekučnom spise bývalého súdneho exekútora JUDr. J. [REDACTED] F. [REDACTED] sp. zn. ExÚ 186/99, ktorého obsah nie je žurnalizovaný – s výnimkou Poverenia – č. l. 13 a Upovedomenia o začatí exekúcie a o trovách exekúcie – č. l. 14, sa za č. l. 14 nachádza podanie súdneho exekútora datované dňa 10. augusta 1999, adresované Okresnému súdu [REDACTED] obsahom ktorého bolo zaslanie „Námietok povinného zo dňa 9. augusta 1999“. Na podaní sa nenachádza prezenčná pečiatka Okresného súdu [REDACTED] o doručení tohto podania na súd, ani nie je pripojená doručenka o zaslaní podania na súd poštou. Za týmto podaním sa nachádza fotokópia „Odvolania“ zo dňa 28. júla 1999. Ďalej nasleduje podanie súdneho exekútora „Predloženie odvolania“ zo dňa 25. apríla 2006 adresované Okresnému súdu [REDACTED] s prílohami –odvolanie, exekučný spis – spolu s doručenkou o prevzatí tejto zásielky Okresným súdom [REDACTED] dňa 26. apríla 2006, fotokópia „Odvolania“, fotokópia obálky s adresátom súdneho exekútora s dátumom 5. augusta 1999. Za tým nasleduje prázdna veľká obálka od odosielateľa Okresného súdu [REDACTED] adresovaná súdnemu exekútorovi s dátumom podania na pošte dňa 19. apríla 2006. Pod č. 51 Obsahu spisu ExÚ: 186/99

sa v tomto spise nachádza Sťažnosť súdneho exekútora na nečinnosť súdca Okresného súdu [REDACTED] JUDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED] vo veci Er 520/99 datovaná dňa 30. decembra 2008 adresovaná ministroví spravodlivosti Slovenskej republiky spolu so žiadostou oprávneného zo dňa 29. decembra 2008. Sťažnosť bola Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky doručená dňa 05. 01. 2009.

V Registri Er 1999 Okresného súdu [REDACTED] bola zapísaná predmetná exekučná vec pod sp. zn. Er 520/99 dňa 24. júna 1999, v kolonke č. 5 – námietky proti exekúcii sa žiadny zápis nenachádza.

Spis Er 520/99 neboli predmetom revízie na Okresnom súde [REDACTED] podľa Správy o výsledkoch revízie revízneho oddelenia Krajského súdu v [REDACTED] zo dňa 27. októbra 2008.

Podľa Rozvrhov práce Okresného súdu [REDACTED] za roky 2005 – 2008 mal súdca JUDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED] pridelenú na vybavenie agenda „Er“, pričom v jednotlivých súdnych oddeleniach boli poverení vykonávaním úkonov podľa zákona č. 549/2003 Z. z. i vyšší súdni úradníci.

Na telefaxové podanie predsedu Krajského súdu v [REDACTED] – navrhovateľa doručené Okresnému súdu [REDACTED] dňa 6. februára 2009 nazvané ako Nečinnosť súdca JUDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED] v Er 520/99 (chronologický prehľad) reagovala vtedajšia predsedníčka okresného súdu JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] dňa 20. februára 2009 (Spr. 232/09) podrobňom rozpisom úkonov vykonaných v spise Er 520/99. Z obsahu spisu bolo zistené, že námietky povinného zo dňa 9. augusta 1999 neboli v predmetnej veci podané. Podanie zo dňa 9. augusta 1999 (na č. l. 23 spisu) súdny exekútor zaslal súdu spolu so svojim podaním zo dňa 25. apríla 2006, doručeným súdu dňa 26. apríla 2006. Dňa 20. októbra 2006 asistentka exekučného oddelenia p. V. [REDACTED] P. [REDACTED] vypracovala úradný záznam o tom, že dňa 16. augusta 1999 na tunajší súd neboli podané námietky v spise sp. zn. Er 520/99. Táto skutočnosť bola zistená aj v registri Er za rok 1999. Po vyhotovení úradného záznamu, t. j. od 20. októbra 2006 úkony vo veci vykonávala vyššia súdna úradníčka Mgr. K. [REDACTED] a následne vyšší súdny úradník Mgr. P. [REDACTED] Ď. [REDACTED] Po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu ExÚ 186/99 predsedníčka súdu zistila, že zrejme dňa 16. augusta 1999 súdny exekútor súdu doručil exekučný spis, avšak bez osobitného sprievodného listu, v ktorom bolo zažurnizované podanie súdneho exekútora zo dňa 10. augusta 1999 (uvádzal v ňom, že ide

o námiestky) a toto podanie podateľňa opatrila podacou pečiatkou. V exekučnom spise bolo zrejme zažurnalizované aj podanie povinnej, označené súdnym exekútorom ako námiestky. V spise sp. zn. Er 520/99 na č. l. 8 nemožno zistiť, kedy bol pripojený exekučný spis (v exekučnom spise sa nenachádza návratka doručenky o zaslani spisu Okresnému súdu [REDACTED] podanie súdneho exekútora zo dňa 10. augusta 1999 v spise nie je žurnalizované a nenachádza sa tu ani žiadna úprava kancelárie na predloženie spisu súdcovi z dôvodu doručenia námiestok spolu s exekučným spisom. Je nesporné, že pokiaľ súdny exekútor súdu dňa 26. 04. 2006 doručil novú žiadosť, tu už neuviedol, že sa jedná o námiestky, ale o odvolanie a toto vybral z exekučného spisu (svedčí o tom tá skutočnosť, že listinné doklady na č. l. 19 – 23 boli predierkovane takým spôsobom ako aj v exekučnom spise ExÚ 186/99, pričom listy v spisoch sa na tunajšom súde lepia), ako aj podanie z 10. augusta 1999. Nasvedčuje tomu aj to, že v exekučnom spise sa nachádza len fotokópia podania povinnej zo dňa 28. júla 1999 označená ako „Odvolanie“, ako aj fotokópia podania súdneho exekútora zo dňa 25. apríla 2006. Na základe vyššie uvedeného mala predsedníčka súdu za to, že nebola preukázaná nečinnosť súdcu JUDr. M. R., pričom od 3. októbra 2005 bola zaradená do súdneho oddelenia JUDr. R. vyššia súdna úradníčka Mgr. V. K. a vykonávala úkony v exekučnom konaní v zmysle § 5 pism. g/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch (všetky úkony okrem schválenia priklepu) a od 1. mája 2007 vyšší súdny úradník JUDr. P. Ď.

Svedok JUDr. J. F. ako bývalý súdny exekútor na ústnom pojednávaní vypovedal, že exekučný spis (ExÚ 186/99) s podaným odvolaním predložil Okresnému súdu [REDACTED]. Súd sa touto záležitosťou nezaoberal a spis sa mu vrátil späť nerozhodnutý a po určitých rokoch – v roku 2006 – spis znova predložil Okresnému súdu [REDACTED]. Podľa výpovede svedka o týchto námiestkach bolo rozhodnuté až v roku 2006. Vrátenie spisu z Okresného súdu [REDACTED] urgoval telefonicky a niekedy, keď bol služobne vo [REDACTED] aj osobne urgoval rozhodnutie o námiestkach, aj vrátenie exekučného spisu. Bolo mu však, väčšinou vedúcou exekučnej kancelárie, oznámené, že spis je u dozorujúceho súdcu a neskôr u vyššieho súdneho úradníka, ktorý potom rozhadol. Svedok ďalej vypovedal, že po doručení námiestok alebo odvolania skontroloval, či tieto boli podané v lehote, potom celý exekučný spis zabalil do obálky a zasnal na príslušný Okresný súd [REDACTED]. Keď išiel na výkon exekúcie v sídle Okresného súdu [REDACTED] tak takéto námiestky predkladali osobne alebo ich predkladali spolu so spisom ním poverení pracovníci a žiadali, aby súd potvrdil, že prevzal osobne podané námiestky spolu s exekučným spisom. Svedok si nepamäta presne na konkrétny spis ExÚ 186/99, akým spôsobom ho doručil okresnému súdu. V tomto

exekučnom spise (ExÚ 186/99) sa na podaní súdneho exekútora nenachádza potvrdenie, že súd to prevzal, pretože podľa vyjadrenia svedka sa nachádza v súdnom spise Er 520/99 a keďže nie sú doručenky, asi to bolo podané osobne.

Na otázky obhajkyne sudskej svedok odpovedal, že počas svojho pôsobenia vo funkcii bol disciplinárne stíhaný, nepamätať si však za čo, ani aké mu boli uložené tresty. Exekučnú činnosť svedok ukončil 1. februára 2009.

Svedkyňa JUDr. E. [REDACTED] P. [REDACTED] na ústnom pojednávaní vypovedala, že od 5. októbra 2006 bola dočasne poverená funkciou predsedníčky súdu a od 1. apríla 2007 bola menovaná za predsedníčku Okresného súdu [REDACTED] do 30. júna 2009. Vo funkcii sudskej pôsobí od roku 1993. Svedkyňa potvrdila konanie pravidelných porad k nevybaveným námietkam v exekučných veciach s tým, že upozorňovala sudskej, pokiaľ boli nevybavené námietky, aby konali vo veciach, aby dozreli na vyšších súdnych úradníkov, pretože veci sú vedené na sudskej. Vo veci sp. zn. Er 520/99 námietky neboli zapisané v registri Er, preto ani nemohli byť predmetom porad, či už v období roku 1999 alebo v jej období ako námietky nevybavené. Podľa jej názoru aj pred rokom 2006, keď ešte neboli súdny manažment, konkrétnie za roky 1999 a nasledujúce pracovníčka exekučnej kancelárie mala zapísť do registra podanie a toto predložiť sudskej, ktorý by rozhodol, či sú to námietky sa podrobne písomne vyjadrila dňa 23. februára 2009 pod Spr. 232/09 a na svojich vyjadreniach v celom rozsahu trvala. Osobu sudskej JUDr. M. [REDACTED] R. [REDACTED] počas jej pôsobenia vo funkcii predsedníčky okresného súdu hodnotila ako erudovaného sudskej, mal veľmi dobré výsledky. Na sudskej bola podaná jedna sťažnosť, ktorá bola vyhodnotená ako neopodstatnená a inak na neho žiadne sťažnosti neboli. Ani v tejto exekučnej veci JUDr. F. [REDACTED] nepodal sťažnosť, ani podanie.

Svedok JUDr. P. [REDACTED] Ď. [REDACTED] na ústnom pojednávaní vypovedal, že o námietkach exekútora, ktoré dôjdu na súd, rozhoduje ako vyšší súdny úradník od roku 2004. Zo svojej praxe uviedol, že námietky sa podávajú samostatne ako listina a samostatne sa žurnalizujú do súdneho spisu. K exekučnej veci sp. zn. Er 520/99 sa svedok vyjadril, že JUDr. F. [REDACTED] sa telefonicky niekedy v roku 2008 dotazoval, čo je s námietkami, na čo mu svedok vysvetlil, že o námietkach sa nebude rozhodovať, pretože vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Jeho rozhodnutie bolo zrušené a čo sa diaľo ďalej, svedok už nevedel uviesť. Potvrdil skutočnosť, rozhodnutie bolo zrušené a čo sa diaľo ďalej, svedok už nevedel uviesť. Potvrdil skutočnosť,

že v roku 2008 odstraňoval nedostatky podania z júla 1999, pretože to vyplývalo zo záverov rozhodnutia o neschválení príklepu. Takisto sa vyjadril, že nevybavené námietky boli kontrolované týždenne. V závere svojej výpovede len dodal, že sa nestretol s prípadom, že by exekútor predkladal námietky povinného zažurnalizované vo svojom spise ako číslo listu.

Svedkyňa V. [redacted] na ústnom pojednávaní vypovedala, že exekučný spis ExÚ 186/99 prišiel od súdneho exekútora na súd v roku 1999 a tento predložila súdcovi spolu so spisom Er 520/99 skôr ako uplynula lehota daná súdom na č. l. 14 (druhej strane) tohto spisu. Pripojenie exekučného spisu nevyznačila na č. l. 8 spisu Er 520/99 preto, lebo v rokoch 1999 – 2002, kedy začal súdny manažment, sa to nevyznačovalo. V roku 1999, keď bola vedúcou kanceláriu, žiadala zásah do exekučného spisu nerobila, doručený exekučný spis pozrela, prečo bol poslaný a keďže tento spis zrejme prišiel pevne zospinkovaný, preto podanie nevybrala, ale predložila spis súdcovi. Námietky nikde nedala a podľa jej názoru to neboli ani námietky, preto to nezapisala ani do registra. Úpravu do spisu Er 520/99 na predloženie spisu súdcovi z dôvodu doručenia námietok spolu s exekučným spisom svedkyňa nedávala, podľa jej vyjadrenia, na to bola súdna tajomníčka, svedkyňa zakladala poštu, viedla registre a jediné, čo mohla urobiť bolo to, že spis predložila súdcovi. Svedkyňa tiež tvrdila, že v rokoch 1996 – 1999 si všetko robili súdcovia sami, preto nemala tak dôvod to predkladať súdnej tajomníčke. U každého súdca postupovala vždy rovnako. Svedkyňa nevedela uviesť, kedy bola predkladacia správa zalepená a zažurnalizovaná na č. l. 23 spisu Er 520/99, pretože ona od č. l. 17 až po č. l. 23 tieto podania nežurnalizovala. Exekučný spis exekútorovi nevrátila, pretože takú úpravu v rokoch 1999 – 2006 nemala, takú úpravu dával súdca. Svedkyňa tvrdila, že exekučný spis v roku 1999 na súd došiel, bol pripojený k súdnemu spisu Er 520/99, kym ho súdna tajomníčka v roku 2006 nevrátila. Podľa jej vyjadrenia, JUDr. F. [redacted] v rokoch 1999 – 2006 spis neurgoval ani písomne, ani telefonicky. Úradný záznam na č. l. 23 na druhej strane dňa 20. októbra 2006 svedkyňa spísala z dôvodu, že prišiel za ňou súdca JUDr. R. [redacted] či má vedené námietky v registri, v registri zistila, že námietky tam vedené neboli, preto napísala, že dňa 16. augusta 1999 na tunajší súd neboli podané námietky.

Navrhovateľ vo svojom záverečnom návrhu trval na podanom návrhu v celom rozsahu. Podrobne rozoberal vykonané dokazovanie, ako aj osobnú obhajobu súdca. Mal za to, že dokazovaním bolo dokázané, že skutok sa stal, pretože bolo preukázané, že spis od exekútora bol doručený okresnému súdu a dňom doručenia sa stal zákonným súdom

JUDr. R. Tieto skutočnosti vyplývajú z dokazovania a tu konkrétnie poukázal na úkony sudec JUDr. R. a to od 6. augusta 1999 mal byť spis na lehotu jeden mesiac a sudca dal už 18. augusta 1999 opäťovne na lehotu šest' mesiacov, kde podľa navrhovateľa sa začína prieťah. Následne bez akejkoľvek činnosti dával sudca spis na ďalšie lehoty, a to 22. septembra 2000 s lehotou jeden rok, 12. marca 2001 s lehotou jeden rok, 20. marca 2002 s lehotou jeden rok a 3. apríla 2003 s lehotou jeden rok a konečne v apríli 2006 s lehotou jeden rok. Podľa názoru navrhovateľa bolo povinnosťou sudskej po predložení spisu exekútorom budť vrátiť spis exekútorovi, alebo odstrániť nedostatky podania – námietok. Navrhovateľ mal za to, že sa jednalo o námietky, o čom svedčí tá skutočnosť, že sudca neschválil príklep preto, lebo nebolo rozhodnuté o námietkach a následne vyšší súdny úradník odstraňoval chyby podania. Podľa navrhovateľa register má len evidenčný charakter nie odstraňoval chyby podania. Podľa navrhovateľa register má len evidenčný charakter nie konštitutívny a z toho vyplýva, že ak niečo nie je zapísané v registri, neznamená to, že to nebolo podané. Navrhovateľ ďalej rozoberal výpovede svedkov: exekútora, svedkyne Palkovej, ako aj bývalej predsedníčky okresného súdu a mal za to, že aj svedkyňa Palková vo svojej výpovedi ozrejmila prečo a s akým vysvetlením podala spis sudskej, pretože sama nevedela posúdiť podľa obsahu podania, či ide o námietky alebo iné chyby. Poukázal tiež na to, že aj konajúci exekútor nekonal v súlade so zákonom a tu neobstojí jeho tvrdenie, prečo neurgoval rozhodnutie, resp. vrátenie exekútorského spisu.

Navrhovateľ mal za to, že sudska svojim konaním bránil povinnému vymožiteľnosti práva, pretože exekútor nemohol konáť bez spisu takmer sedem rokov, čo vytýka Svetová banka a európske inštitúcie, ale nie v tomto konkrétnom prípade. Navrhol preto uznať vinu podľa návrhu a s poukazom na osobu sudskej, ktorý je kladne hodnotený okresným súdom, ako aj krajským súdom, s poukazom na konanie exekútora, ktoré taktiež nebolo celkom v súlade so zákonom, navrhol uložiť sudskej trest, a to znižiť základný plat na dobu sedem mesiacov o 60 % podľa ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z.

Obhajkyňa sudskej prednesla svoj záverečný návrh v súlade s písomným podaním „Záverečná reč“ datovaným dňa 10. novembra 2009. Podrobne rozobrala návrh na začatie disciplinárneho konania, vykonané dokazovanie, ako aj obhajobu sudskej a právne posúdenie tohto disciplinárneho konania. Záverom konštatovala, že neexistuje konanie, v ktorom sudska JUDr. R. mal spôsobiť prieťahy v konaní, lebo podanie, o ktorom mal údajne nerozhodnúť, na súd nebolo predložené v roku 1999, ale až v roku 2006, za prípadné protiprávne konanie zanikla disciplinárna zodpovednosť sudskej uplynutím premlčacej lehoty, absentuje aktívna legitimácia na podanie samotného návrhu na začatie konania na strane

navrhovateľa, v konaní nebolo preukázané žiadne zavinenie súdca, navrhovaný trest je neústavný a nezákonny, neodôvodnený, neprimeraný a šikanózny, nielenže nezohľadňuje doterajšiu rozhodovaciu prax disciplinárnych súdov, nezohľadňuje nijako ani osobu súdca a jeho profesionálne pôsobenie, ako aj tú skutočnosť, že nikomu doposiaľ nevznikla škoda. Keďže sa v disciplinárnom konaní neprekázalo žiadne protiprátne konanie zo strany súdca, žiadala, aby ho disciplinárny súd v plnom rozsahu oslobodil.

Súdca sa pripojil k záverečnému návrhu svojej obhajkyne a tento doplnil v tom smere, že v justícii pracuje dlhý čas, vždy sa snažil a aj konal v pridelených veciach ako zákonný súdca včas, odborne, ani raz nemal nejakú oprávnenú sťažnosť alebo prípadne iné disciplinárne konanie. Konkrétna skutočnosť, že konal včas aj v tejto veci vyplýva z toho, že prakticky vydal poverenie rýchlo v podstate po dvoch dňoch. Súdca mal za to, že dokazovaním nebolo preukázané, že by sa skutok vôbec stal a tu zvýraznil, že podľa neho uplynula objektívna lehota, a to či už disciplinárny senát ju vykladá ako dvojročnú alebo štvorročnú, pretože podľa neho objektívne od roku 2003 vo veci nemohol konáť ako zákonný súdca, pretože mu neboli predkladaný spis a poukázal na výpoved' svedka JUDr. Ď. Spis prelehotoval z toho dôvodu, že v súdnom spise nebolo zažurnalizované žiadne podanie povinného. Inak v tejto veci konal v priebehu niekoľkých dní, čo vyplýva zo spisu. Nebol tiež žiadnen logický dôvod, prečo by o podaní nemal rozhodnúť.

V poslednom slove sa súdca vyjadril, že vzhľadom na to, že je 25 rokov súdcom, vždy veril a verí v spravodlivosť a verí i v spravodlivé rozhodovanie disciplinárneho senátu, pretože nejde o vec, ale o osud človeka.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona o súdcoch, súdca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konáť plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdcoch, disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností súdca.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ Zákona o súdcoch, závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie súdca, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní.

Podľa § 117 ods. 5 písm. b/ Zákona o súdoch, za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení: zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka.

Disciplinárny senát po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a v ich súhrne dospel k záveru, že skutok sa stal tak, ako bol predmetom podaného návrhu na disciplinárne konanie súdcu JUDr. R. [REDACTED]

Disciplinárny senát neakceptoval osobnú obhajobu súdcu JUDr. R. [REDACTED] pretože táto bola vykonaným dokazovaním v celom rozsahu vyvrátená. Disciplinárny senát tu vychádzal z výpovede svedka JUDr. J. F. [REDACTED] súdneho exekútora, ktorý na ústnom pojednávaní vo svojej výpovedi potvrdil, že exekučný spis ExÚ 186/99 s podaným odvolaním predložil Okresnému súdu [REDACTED] ešte v roku 1999, pričom okresný súd sa touto záležitosťou nezaoberal a spis mu vrátil nerozhodnutý späť v roku 2006. Tvrdenie svedka JUDr. R. [REDACTED] je v súlade s výpovedou svedkyne V. P. [REDACTED] ktorá na ústnom pojednávaní tiež potvrdila, že exekučný spis ExÚ 186/99 prišiel od súdneho exekútora na okresný súd ešte v roku 1999 a ona tento predložila súdcovi JUDr. R. [REDACTED] spolu so spisom Er 520/99. Svedkyňa ďalej potvrdila, že v roku 1999 ona bola vedúcou kancelárie, žiadala zásah do exekučného spisu nerobila, pričom doručený exekučný spis pozrela a keďže spis bol zrejme pevne „zaspinkovaný“, podanie preto nevybrala, ale predložila spis aj s podaním súdcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Z týchto svedeckých výpovedí podľa názoru disciplinárneho senátu bolo nepochybne preukázané, že Okresnému súdu [REDACTED] exekútor JUDr. F. [REDACTED] doručil celý exekučný spis, v ktorom sa nachádzalo podanie uvedené ako odvolanie a o ktorom bolo treba rozhodnúť, či sú to námiestky alebo prípadné iné vady podania.

Z vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi, na ktoré disciplinárny senát vyššie poukázal, bolo bez akýchkoľvek pochybností taktiež preukázané, že exekučný spis ExÚ 186/99 bol na okresný súd doručený ešte v roku 1999 a po celú dobu sa exekučný spis spolu s podaním označené ako odvolanie, o ktorom bolo treba rozhodnúť, či to nie sú prípadné námiestky nachádzal na Okresnom súde [REDACTED] až do 18. apríla 2006, kedy bol vrátený späť exekútorovi JUDr. F. [REDACTED] pričom vo veci nebolo rozhodnuté. Z listinných

dôkazov mal disciplinárny senát bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že zákonným sudcom, ktorý mal v tejto veci konáť bol JUDr. R. [redacted]

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny senát tak dospel k záveru, že skutok sa stal a že konanie, ktoré bolo predmetom skutku je potrebné kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie v zmysle ustanovenia § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., pretože JUDr. M. [redacted] R. [redacted] ako zákonný súdca v pridelenej veci nekonal bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 117 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. za závažné disciplinárne previnenie alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny súd uloží niektoré z týchto disciplinárnych opatrení:

- a/ preloženie súdca na súd nižšieho stupňa,
- b/ zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka,
- c/ odvolanie z funkcie súdca,
- d/ odvolanie z funkcie predsedu súdu alebo podpredsedu súdu, ak ide o závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. c/, alebo
- e/ vydanie a zverejnenie rozhodnutia o tom, že dotknutý súdca v príslušnom roku nepreukázal zákonom ustanoveným spôsobom zdroj svojich majetkových prírastkov, čím mohol narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie súdca alebo ohrozí dôveru v nezávislé, nestranné a spravodlivé rozhodovanie súdov.

Podľa § 117 ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárny súd pri ukladaní disciplinárneho opatrenia prihliada najmä na rozsah a povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, následok a mieru zavinenia.

Disciplinárny senát pri ukladaní disciplinárneho opatrenia sa riadil zákonnými ustanoveniami § 117 ods. 5 a ods. 8 zákona č. 385/2000 Z. z. a uložil súdcovi JUDr. R. [redacted] disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie piatich mesiacov. Pri ukladaní tohto disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát prihliadal k osobe disciplinárne stíhaného súdca, ktorý bol aj navrhovateľom kladne hodnotený, spôsobu konania a miery zavinenia a zohľadnil aj zmenený návrh na uloženie disciplinárneho opatrenia zo strany navrhovateľa, ktorý

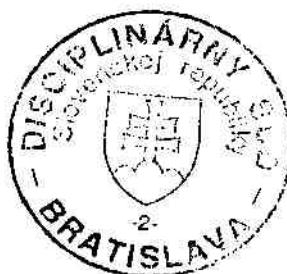
na ústnom pojednávani vzhľadom k osobe súdca, ktorý je kladne hodnotený okresným súdom, ako aj krajským súdom a s poukazom na konanie exekútora, navrhol uložiť súdcovi oproti písomne podaného návrhu, kde navrhoval uložiť disciplinárne opatrenie, a to odvolanie z funkcie súdca, iné disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu na dobu 7 mesiacov o 60 %.

Disciplinárny senát dospel k záveru, že uložené disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovenia § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o súdoch a prísediacich je postačujúce a splní účel ukladania disciplinárnych opatrení sledovaný a určený zákonom č. 385/2000 Z. z. o súdoch a prísediacich.

Uloženie disciplinárneho opatrenia v zmysle ustanovenia § 117 ods. 5 písm. c/ zákona č. 385/2000 Z. z., t. j. odvolanie z funkcie súdca by podľa názoru disciplinárneho senátu bolo neprimerane prísne vzhľadom k osobe súdca, jeho doterajšiemu pôsobeniu v súdnictve, ako aj tomu, že v disciplinárnom konaní nebolo zistené a preukázané, že by súdca konaním, ktorým spôsobil priet'ahy, bol spôsobený nenapravitelný následok.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde. V čas podané odvołanie má odkladný účinok.

Bratislava dňa 11. novembra 2009

JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Vypracovala: JUDr. Anna Pikulová

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková